

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۲۳

انجنیر سلطان جان کلیوال

د افغان د ستونزو د حل یواځنی لار

له هغه وخته چې د انگریز دولت د پاکستان په نوم نوی دولت د افغانستان او هندوستان تر منځ جوړ کړی او د لوی افغانستان یوه برخه پښتانه او سیدونکی او د هغوی ځمکه یی هم په پاکستان پوری وتړله، له هماغی ورځی بیا تر ننه پوری د افغانستان خلک او دلته ټول جوړ شوی دولتونه د راز راز ستونزو سره مخامخ دی او تر کومه ځایه چې نښی نښانی شتون لری دا ستونزی به د یوی ورځی نه بللی ته لا پسی غټیری او پراختیا به مومی، او تر هغه حده به دوام کوی چی یا افغانستان په موجوده بڼه د ځمکی د مخ نه، نه وی لری شوی او یا هم پاکستان.

که تاریخ ته و گورو نو افغانستان ډیر اوږد او دروند تاریخ لری، او د داسی یوه هیواد محوه کیدنه او ورکیدنه به د یوه هیواد د پاره څه چی د ټولی نړی د پاره یوه ستونزمنه مسئله وی. خو بلمقابل پاکستان همدا پرون په مصنوعی توگه د انگریزی استعمار د گټو د تامین د پاره په ډیره غیر متجانسه توگه جوړ شوی او ورانیدل او له منځه تللی یی هم همدومره اسان ښکاری لکه څنگه چی په اسانی سره جوړ شویدی. زما په اند ماته د بل هر هیواد او هر ستر او واره قوت نه د پاکستان په وړانیدو کی د افغانستان او هندوستان رول مهم او لوړ ځکه ښکاری چی دا هیواد د همدی دوه هیوادونو له خاوری نه جوړ شویدی. د هندوستان د دریځ په هکله خو ځانته اجازه نه ورکوم چی د اوس د پاره نظر وړاندی کړم خو د افغانستان د دریځ نیولو په هکله د دی کبله چی یو افغان یم، ځانته دا حق ور کوم چی خپل نظر د نورو وطنوالو سره ، هغه هم د روان څلویښت کلنی غمیزی د پای ته رسیدو په منظور چی په مطلقه توگه د پاکستان د نوی جوړ شوی دولت له کبله، د یوی ورځی نه بللی ته زیانی خواشونکی پیښی افغان ولس ته پیښوی، شریک کړم.

زه په دی باوریم چی که په همدی توگه سل کاله نور هم تیر شی، د پاکستان دولت به د افغانستان د بربادی او تباهی نه لاس وانخلي. د دی معضلی د ختم د پاره یواځی یوه لاره په دوه طریقو موجوده ده او هغه طریق دی:

۱- د افغانستان دولت دی بی له ځنده د تاریخی معتبرو سندونو په رڼا کی، د نړیوالو حقوقی قوانینو له مخی د پاکستان د دولت نه د خپلو خلکو او اشغال شوی جغرافی دی د بیرته مسترد کیدو غوښتنه د ملگرو ملتو د امنیت شورا ته وړاندی کړی. په دی برخه کی دی د ټولی دنیا د هیوادونو سره اړیکی ونیسی او د خپل طبیعی حق غوښتونکی دی شی. د دی روا او برحق غوښتنی تر څنگ دی په افغانستان کی اضطراری حالت اعلان کاندی او ټول افغان ملت ته دی خبر ورکړی چی د پاکستان په وړاندی هر ډول قربانی ته تیاری ونیسی، او د ضرورت په وخت کی دی د ټولو خارجی هیوادونو څخه هم افغانان را و غوښتل شی او د لوی افغانستان د جوړیدو د پاره دی هر ډول قربانی ته حاضر شی. دا طرحه شاید ځینو دوستانو ته عملی و نه بریښی، خو زه په دی پوره باوری یم چی د دی اعلان سره سم به د پاکستان د ټوټه کیدو اساسی مرحله را پیل او د شپږو میاشتو په موده کی به د الله ج په اراده او د افغان ولس په هوډ موجود پاکستان د ځمکی د جغرافیی نه ورک شی.

۲- که افغانان او افغان دولت دی طرحی ته تیار نه وی او ځان ورته د دی وړ نه بریښی چی د پاکستان نه به یا په حقوقی لحاظ او یا د جنگ په ذریعه خپل محکوم پښتانه ولسونه او د دوی وطن آزاد کړلی شی. نو بیا دی د ټول افغانستان نه د ملت استازی د یوی واقعاً ملی لوی جرگی، د جوړیدو د پاره را و غواړی او د ډیورنډ بیلونکی کرښی په هکله دی ورسره مشوره وکړی او د موافقی په صورت کی دی د ملگرو ملتو په دفتر کی د رسمی کرښی په توگه ومني، او لکه د امریکا سره یی چی تړون امضاء کړ همداسی دی د پاکستان سره هم د ځینو خاصو شریطو لاندی دا تړون امضاء کړی، او د یوه کال په موده کی دی خپل ټول مهاجر له پاکستان څخه بیرته افغانستان ته را ستانه کاندی. زما په اند یواځی همدا دوه حالت (یا د پاکستان نه په هره وسیله چی وی د خپل تاریخی حق غوښتنه او یا ورته د دی حق نه تیریدنه) د افغانستان د روانی کشالی او اوږدی غمیزی د پای ته رسیدو یواځنی لاره ده. که د ځان غولونی

د پاڼو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیز ی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکی په خیر و لولی

نه تير شو نوماته بله كومه داسی لاره نظر ته نه راخی چی پاکستان دی دی ته مجبور کړی چی د افغانستان د بربادی او تباهی نه لاس په سر شی.

یادونه: بنای ډیر دوستان به راته ډیر په قهر شی چی دا دویمه خبره یعنی د خپل مسلم حق نه د تیریرد خبره می ولی کړی او زه څه کاره یم چی په دی وره خوله دومره لویه خبره کوم، خو ما په دا ټولو څلویښتو کلونو کی هره ورځ په دی هکله د ځان سر کرل رییل کړیدی، چی څنگه د دی معضلی نه دا بیچاره افغانان خلاصیدلی شی؟ او بالاخره دی نتیجی ته رسیدلی یم چی د دی لوی غم نه دی خلاصیدو بله لاره نشته. اول لومړی لار او که د لومړی طریقې توان او جرئت نه لرو نو بیا دویمه لاره اوبس. نوره خوښه د واکدارانو او مشرانو ده.

مننه